

Diplomová práce s názvem „*Cancel culture – výzva nebo hrozba?*“ se věnuje fenoménu tzv. kultury rušení, který je známý hlavně z USA a z Velké Británie, ale tímto pojmem se označují případy i v České republice. V práci jsou analyzovány příklady z kulturní, politické a akademické sféry ve Spojených státech s cílem odhalit dopady kultury rušení na společnost a na vnímání limitů svobody slova, potažmo akademické svobody. Práce stanovuje hranici mezi legitimní kritikou a rušením, přičemž rušení je charakteristické veřejným zostuzením a bojkotem spojeným s digitálním aktivismem. Kultura rušení je pro společnost výzvou, protože může fungovat jako nástroj k upozornění na přestupky a nespravedlnosti, v situacích, v nichž právní systém selhal. Hrozbu pro svobodu slova, potažmo akademickou svobodu, tento trend představuje ve chvíli, kdy jsou rušeni akademici z důvodu svého nepopulárního názoru, jako je například jejich politické přesvědčení. V kulturní a politické sféře rušení představuje hrozbu, kterou popisuje koncept tzv. spirály mlčení. Tento fenomén může i přes své nedostatky představovat legitimní nástroj k dosažení sociální spravedlnosti, protože účinně vyzdvihuje citlivá společenská témata jako je rasismus, sexismus, xenofobie apod.